

- газъ влѣзе Иоавъ при царя, и рече: Що
направи ты? ето, Авениръ дойде при те-
бе; зашто го испрати, та си отиде? Знаешъ
добръ Авенира Нировъ-тъ сынъ, че дойде
за да тя измами, и да научи всичодъ-тъ
ти и входъ-тъ ти, и да научи всичко що
правишь.
- И като излѣзе Иоавъ отъ Давида, пра-
ти вѣстители слѣдъ Авенира, и върихъ
го отъ кладенець-тъ Сиржъ: Давидъ оба-
че не знаеше. И когато ся върихъ Аве-
ниръ въ Хевронъ, ^бИоавъ го свѣрихъ при
еднж - тж странж на врата - та, за да му
говори ужъ тайно; и тамъ го удари ^ввъ
коремь-тъ, и ^гумрѣ, за кръвь-тж на бра-
та му Асаила.
- И слѣдъ това като чу Давидъ, рече:
Неповиненъ съмъ азъ, и царство - то ми,
прѣдъ Господа во вѣкъ, отъ кръвь-тж на
Авенира сына Нирова: И ^днека остане
на Иоавовъ - тж главж, и на всичкий му
бащинъ домъ: и да не осудѣе отъ Ио-
авовъ - тж домъ такъвъ който има ^есѣме-
теченіе, или прокаженъ, или който ся
подпира на тояж, или пада отъ мечъ,
или лишень отъ хлѣбъ. Така Иоавъ и
Ависей братъ му убихъ Авенира, защото
бѣ убилъ ^жАсаила брата имъ у Гаваонъ
въ сраженіе-то.
- И рече Давидъ на Иоава, и на всички-
тъ людие който бѣхъ съ него: ^зРаздерѣ-
те дрехы-тъ си, и ^ипрѣпашѣте ся съ врѣ-
тище, та плачѣте прѣдъ Авенира. И царъ
Давидъ идѣше встѣдъ носило-то. И погре-
бохъ Авенира въ Хевронъ: и възвыси
царь-тъ гласъ-тъ си, и плака надъ Аве-
нировъ-тъ гробъ: и всички-тъ людие пла-
кажъ. И плака царь-тъ надъ Авенира, и
рече:
- Умрѣ ли Авениръ, ^ккакто умира бе-
зумень?
- Рждѣ-тъ ти не ся вързахъ,
Нито нозѣ-тъ ти ся турихъ въ желѣза.
Ты паднж както пада нѣкой
Прѣдъ сынове-тъ на неправдъ-тж.
И всички - тѣ людие плакахъ пакъ надъ
него, И дойдохъ сетнѣ всички - тѣ людие
^лза да прѣдуматъ Давида да яде хлѣбъ,
като бѣше още день: но Давидъ ся за-
клѣ, и рече: ^мТака да ми направи Богъ,
и така да приложи, ако вкусъхъ хлѣбъ,
или каквогодѣ нѣщо, ^нпрѣди да зайде
сѣлице - то. И научихъ ^отова венчки - тѣ
людие, и угодно имъ быде; както бѣше
угодно на всички-тъ людие всичко което
правѣше царь-тъ. Защото всички-тъ лю-
діе и всичкий Израиль познахъ въ онзи

- день, че не бѣше отъ царя да ся умър-
тви Авениръ Нировый сынъ. И рече царь-
тъ на рабы-тъ си: Не знаете ли че вой-
вода великъ паднж тойзи день въ Изра-
иль? А азъ съмъ днесъ слабъ, ако и да
съмъ помазанъ царь: и тѣзи мжжіе Са-
руини-тъ сынове ^пмногю сж жестоки за
мене: ^кГосподь ще направи въздаяніе
на длѣтателя на злихъ - тж, споредъ зли-
нж-тж му.

ГЛАВА 4.

- И когато чу Сауловый сынъ че Аве-
ниръ умрѣ въ Хевронъ, ^ррждѣ-тъ му
ослабихъ, и всички - тѣ Израилци ся
^ссмугихъ. А Сауловый сынъ имаше два-
ма мжжіе, ^ткойто бѣхъ пълководци, име-
то на единный-тъ Ваана, а име-то на дру-
гой - тѣ Рихавъ, сынове на Риммона Ви-
рооянинъ-тъ отъ Веніаминовъ-тъ сынове;
(защото ^уВирою ся вмѣняваше на Вені-
амина: А Вироояни-тъ бѣхъ побѣгнжли
въ ^вГевалмъ, и тамъ бѣхъ пришелци до
тойзи день.)
- ^дА Ионаеанъ Сауловый сынъ, имаше
сына поврѣденъ въ нозѣ-тъ. Бѣше на
петъ годинъ на възрасть когато дойде из-
вѣстие ^готъ Іезраель за Саула и Ионаеа-
на, и дигнж го питателка-та му та бѣга:
и като бѣрзаше да бѣга, паднж той, и
охромъ: а име-то му бѣше Мемѣвосеѣи.
- И отидохъ сынове - тѣ на Риммона Ви-
рооянинъ-тъ, Рихавъ и Ваана, и въ горе-
щинж - тж на день-тъ влѣзохъ въ домъ-
тъ на Исвосеѣя, който лѣжеше на одрѣ-
тъ въ пладнинж: И влѣзохъ тамъ дори
до срѣдъ домъ-тъ, ^дкато че ще земжтъ
жито; и ударихъ го ^евъ коремъ-тъ; и
Рихавъ и Ваана братъ му ся избавихъ.
- Защото, когато влѣзохъ въ домъ-тъ, той
лѣжеше на одрѣ-тъ си въ ложницѣ-тж
си: и ударихъ го, и умъртвихъ го, и от-
сѣкохъ му главж - тж, и като зѣхъ гла-
вж-тж му, отидохъ и върѣхъ прѣзъ по-
ле-то всичкж-тж нощъ. И донесохъ гла-
вж - тж на Исвосеѣя при Давида въ Хе-
вронъ, и рекохъ на царя: Ето глава - та
на Исвосеѣя, сынъ-тъ на врагъ-тъ ти Са-
ула, ^жкойто искаше животь-тъ ти: и Го-
сподь даде днесъ на господаря ни царя
тойзи день отмщение, отъ Саула и отъ
сѣме-то му.
- А Давидъ отговори на Рахавъ и на Ва-
ана брата му, сынове-тъ на Риммона Ви-
рооянинъ-тъ, та имъ рече: Живъ Господь,
^зкойто избави душж - тж ми отъ всичко

р 1 Цар. 29; 6. Ис. 37; 28. | ^а Быт. 37; 34.
с 3 Цар. 2; 5. Гл. 20; 9, 10. | ^б Гл. 13; 12, 13.
т Гл. 4; 6. | ^в Гл. 12; 17. Іер. 16; 7.
и Гл. 2; 23. | ^г Рув. 1; 17.
к 3 Цар. 2; 32, 33. | ^д Гл. 1; 12.
л Лев. 15; 2. | ^е Гл. 19; 7.
м Гл. 2; 23. | ^ж Виж. Гл. 19; 13. 3 Цар. 2;
н Ис. Нав. 7; 6. Гл. 1; 2, 11. | 5, 6, 33, 34. Псал. 28; 4.

62; 12. 2 Тим. 4; 14.

—
^а Езд. 4; 4. Ис. 13; 7.
^б Мар. 2; 3.
^в Ис. Нав. 18; 25.
^г Неем. 11; 33.

д Гл. 9; 3.

е 1 Цар. 29; 1, 11.

ж Гл. 2; 23.

з 1 Цар. 19; 2, 10, 11. 23;
15, 25; 29.

и Быт. 48; 16. 3 Цар. 1; 29.
Псал. 31; 7.